

WYROK TRYBUNAŁU

(wielka izba)

z dnia 7 września 2004 r.

w sprawie C-127/02 (wniosek Raad van State o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym): Landelijke Vereniging tot Behoud van de Waddenzee, Nederlandse Vereniging tot Bescherming van Vogels przeciwko Staatssecretaris van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij⁽¹⁾)

(Dyrektywa 92/43/EWG — Ochrona siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory — Pojęcia „planu” lub „przedsięwzięcia” — Ocena skutków niektórych planów lub przedsięwzięć dla terenu chronionego)

(2004/C 262/03)

(język postępowania: francuski)

(Tłumaczenie robocze; tłumaczenie ostateczne zostanie opublikowane w „Zbiorze Orzeczeń Trybunału”)

W sprawie C-127/02, mającej za przedmiot wnioszek, złożony przez Raad van State (Królestwo Niderlandów), na skutek postanowienia z dnia 27 marca 2002 r., wpisany do rejestru dnia 8 kwietnia 2002 r., o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym w postępowaniu Landelijke Vereniging tot Behoud van de Waddenzee, Nederlandse Vereniging tot Bescherming van Vogels przeciwko Staatssecretaris van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij, Trybunał (wielka izba), w składzie: V. Skouris, prezes, P. Jann, C. W. A. Timmermans, C. Gulmann (sprawozdawca), J.-P. Puissechet i J. N. Cunha Rodrigues, prezesi izb, R. Schintgen, S. von Bahr i R. Silva de Lapuerta, sędziowie, rzecznik generalny: J. Kokott, sekretarz: M.-F. Contet, główny administrator, wydał w dniu 7 września 2004 r. wyrok, którego rozstrzygnięcie brzmi następująco:

- 1) Zmechanizowany połów sercówki jadalnej, przeprowadzany od wielu lat, ale dla którego co roku wydawana jest na czas określony licencja wymagająca za każdym razem ponownej oceny możliwości wykonywania tej działalności, jak również terenu, na którym może być ona wykonywana, wchodzi w zakres pojęcia „planu” lub „przedsięwzięcia” w znaczeniu art. 6 ust. 3 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory.
- 2) Art. 6 ust. 3 dyrektywy 92/43 przewiduje procedurę zmierzającą do zagwarantowania przy pomocy uprzedniej kontroli, że plan lub przedsięwzięcie, które nie jest bezpośrednio związane lub konieczne do zagospodarowania terenu, ale które może na nie w istotny sposób oddziaływać, jest dozwolone tylko w takim zakresie, w jakim nie wpłynie ono niekorzystnie na dany teren; podczas gdy art. 6 ust. 2 tej dyrektywy wprowadza obowiązek ogólnej ochrony, polegającej na unikaniu pogorszenia stanu siedlisk oraz niepoko-

jenia gatunków, które mogłyby mieć istotne skutki w świetle celów przedmiotowej dyrektywy i nie może być stosowany równolegle do ust. 3 tego artykułu.

- 3 a) Wykładni art. 6 ust. 3 zdanie pierwsze dyrektywy 92/43 należy dokonywać w ten sposób, że każdy plan lub przedsięwzięcie, które nie jest bezpośrednio związane lub konieczne do zagospodarowania terenu podlega odpowiedniej ocenie jego skutków dla danego terenu z punktu widzenia założeń jego ochrony, jeżeli nie można wykluczyć, na podstawie obiektywnych przyczyn, że oddziałuje na dany teren w istotny sposób, zarówno oddzielnie, jak i w połączeniu z innymi planami lub przedsięwzięciami.
- b) W świetle art. 6 ust. 3 zdanie pierwsze dyrektywy 92/43, jeżeli plan lub przedsięwzięcie, które nie jest bezpośrednio związane lub konieczne do zagospodarowania terenu, zagraża założeniom ochrony tego terenu, powinno ono zostać uznane za mogące oddziaływać w sposób istotny na ten teren. Ocena zagrożenia powinna być w szczególności dokonywana w świetle cech charakterystycznych oraz szczególnych uwarunkowań środowiska terenu, którego dotyczy taki plan lub przedsięwzięcie.
- 4) W świetle art. 6 ust. 3 dyrektywy 92/43, odpowiednia ocena skutków planów lub przedsięwzięć dla danego terenu pociąga za sobą, konieczność identyfikacji przed jego zatwierdzeniem i przy uwzględnieniu najlepszej wiedzy naukowej w tym przedmiocie, wszystkich aspektów planów lub przedsięwzięć, mogących oddzielnie lub w połączeniu z innymi planami lub przedsięwzięciami, naruszyć założenia ochrony danych terenów. Właściwe władze krajowe, przy uwzględnieniu odpowiedniej oceny skutków zmechanizowanego połowu sercówki jadalnej dla danego terenu z punktu widzenia założeń jego ochrony, udzielają zezwolenia na jego przeprowadzanie wyłącznie pod warunkiem, że uzyskały przekonanie, że nie spowoduje on niekorzystnych skutków dla danego terenu. Ma to miejsce wówczas, gdy nie pozostaje żadna racjonalna wątpliwość z naukowego punktu widzenia odnośnie braku takich skutków.
- 5) Jeżeli sąd krajowy jest wezwany do zbadania zgodności z prawem zezwolenia dotyczącego danego planu lub przedsięwzięcia w znaczeniu art. 6 ust. 3 dyrektywy 92/43, może on oceniać, czy właściwe władze krajowe nie przekroczyły granic swobodnego uznania ustalonych na podstawie wspomnianego przepisu, nawet jeżeli nie został on transponowany do porządku prawnego danego Państwa Członkowskiego mimo upływu przewidzianego w tym celu terminu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 16 z 29.6.2002.